

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21243/2024
10.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Милева Вуковић из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу и Земљорадничке задруге Доброселица, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 259/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 259/24 од 12.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 259/24 од 12.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 2910/21 од 19.09.2023. године, ставом I изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. Ставом II изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље према туженима којим је тражено да се утврди да тужилца има право својине дела катастарске парцеле број .. к.о. Доброселица у површини од 304,2 м², што у реалном делу износи 304/832 и представља јужни део ове катастарске парцеле у оквирним границама одређеним у овом ставу изреке и викенд објекта и помоћног објекта број 2 и помоћног објекта нумерисаног бројем 4, ближе описаним у овом ставу изреке, што су тужени дужни да признају и трпе да тужилца своје право упише код СКН Чајетина. Ставом III изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца према туженима којим је тражено да се утврди да тужилац има право својине дела катастарске парцеле број .. к.о. Доброселица у површини од 527,3 м², што у реалном делу износи 528/832 и представља северни део ове катастарске парцеле у оквирним границама одређеним у овом ставу изреке и викенд објекта нумерисаног под бројем 6, помоћног објекта нумерисаног бројем 7 и бунара нумерисаног бројем 8, ближе описаним у овом ставу изреке, што су тужени дужни да

признају и трпе да тужилац своје право упише код СКН Чајетина. Ставом IV изреке, обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији на име накнаде трошкова поступка солидарно плате износ од 119.812,50 динара. Ставом V изреке, у односу на тужену Земљорадничку задругу Доброселица је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 259/24 од 12.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртом изреке.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужилаца чији је основ утврђење права својине на непокретностима, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужилаца неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревиденти нису уз ревизију приложили другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужиоци су поднели 19.11.2021. године, а вредност предмета спора је 1.000.000,00 динара, а та вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**